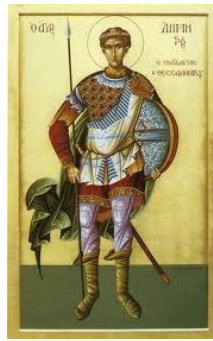


УКРАЇНСЬКИЙ
ПРАВОСЛАВНИЙ СОБОР
СВ. ДИМИТРИЯ



UKRAINIAN ORTHODOX
CHURCH OF
ST. DEMETRIUS

Неділя
Сліпородженого

Sunday of the
Blind Man

прп. Симеона, що на Дивній горі



Святий Симеон Дивногорець, званий ще Стовпник, народився 494 року в місті Антіохії у Малій Азії.

Його матір'ю була св. Марта, день пам'яті якої святкуємо 17 липня.

Ще малим хлоп'ям він поселився між пустельниками неподалік Антіохії й разом із ними вів Богові посвячене життя.

З годом 12-літній Симеон поставив собі стовп, на якому провів вісім років.

Бог нагородив його даром творення чудес. Маючи 20 років, він поселився на відлюдній горі біля Антіохії, де провів десять літ. Опісля його було висвячено на священника.

Симеон зробив стільки чудес, що гору, де він жив, назвали Дивною, а Симеона - "Дивногорцем". Потім він прожив ще 45 років на стовпі, а 569 року віддав Господеві праведну душу.

St Symeon Stylites (the Younger) of the Wonderful Mountain



St Symeon was born in Antioch in 522. His father, John, died in an earthquake, leaving him to be raised by his mother Martha.

From his earliest childhood he lived a very ascetic life and was under special protection and guidance of St John the Baptist, who often appeared to him.

He became a monk as a young man and, after a vision of the Lord, who appeared to him as a handsome youth and filled his heart to overflowing with love for Christ, he ascended onto a pillar, where he stayed for eighteen years, praying and singing psalms.

He then went to the mountain called 'Wonderful', where he lived alone in a barren place for ten years; he then ascended another pillar, where he remained in extreme hardship for forty-five years.

During this time he became known as a wonder-worker and visionary: the Prologue says 'The measure of his love for God was such that rare grace was given him, by the help of which he was able to heal every sort of illness, tame wild beasts and perceive the most distant regions of the earth and the hearts of men.

He was taken out of the body and saw the heavens, conversed with angels, harried the demons, prophesied, spent thirty days at a time without sleep and even longer without food, receiving nourishment at the hands of angels.'

He reposed at the age of 85; seventy-nine years of his life had been spent in asceticism.

АПОСТОЛ

3 Діянь Святих Апостолів читання.

(р. 16, в. 16 - 34)

І сталось, як ми йшли на молитву, то нас перестріла служниця одна, що мала віщунського духа, яка ворожбитством давала великий прибуток панам своїм.

Вона йшла слідкома за Павлом та за ними, і кричала, говорячи: „Оці люди – це раби Всевишнього Бога, що вам провіщають дорогу спасіння!”

І багато днів вона це робила. І обурилась Павло, і, обернувшись, промовив до духа: „У Ім'я Ісуса Христа велю я тобі – вийди з неї!” І того часу той вийшов.

А пани її, бачивши, що пропала надія на їхній прибуток, схопили Павла й Силу, і потягли їх на ринок до старших.

Коли ж їх привели до начальників, то сказали: „Ці люди, юдеї, наше місто бунтують,

і навчають звичаїв, яких нам, римлянам, не годиться приймати, ані виконувати”.

І натовп піднявся на них. А начальники здерли одержу із них, та звеліли їх різками сікти.

І, завдавши багато їм ран, посадили у в'язницю, наказавши в'язничному дозорцеві, щоб їх пильно стеріг.

Одержавши такого наказу, той їх повкидав до внутрішньої в'язниці, а їхні ноги забив у колоди.

А північної пори Павло і Сила молилися, і Богові співали, а ув'язнені слухали їх.

І ось нагло повстало велике трясіння землі, аж основи в'язничні були захиталися! І повідчинялися зараз усі двері, а кайдани з усіх поспадали...

Як прокинувся сторож в'язничний, і побачив відчинені двері в'язниці, то витяг меча та й хотів себе вбити, мавши думку, що повтікали ув'язнені.

А Павло скрикнув голосом гучним, говорячи: „Не чини собі жодного зла, бо всі ми ось тут!”

Зажадавши ж той світла, ускочив, і тремтячий припав до Павла та до Сили.

І вивів їх звідти й спитав: „Добродії! Що треба робити мені, щоб спастися?”

А вони відказали: „Віруй в Господа Ісуса, - і будеш спасений ти сам та твій дім”.

І Слово Господнє звіщали йому та й усім, хто був у домі його.

І сторож забрав їх того ж часу вночі, їхні рани обмив, - і охристився негайно він сам та його всі домашні.

І він їх запровадив до дому свого, і поживу поставив, і радів із усім домом своїм, що ввірував у Бога.

ЄВАНГЕЛІЯ

Від Івана Святого Євангелія читання.

(р. 9, в. 1 – 38)

А коли Він проходив, побачив чоловіка, що сліпим був з народження.

І спитали Його учні Його, говорячи: „Учителю, хто згрішив: чи він сам, чи батьки його, що сліпим він родився?”

Ісус відповів: *„Не згрішив ані він, ні батьки його, а щоб діла Божі з'явилися на ньому.*

Ми мусимо виконувати діла Того, Хто послав Мене, аж поки є день. Надходить он ніч, коли жоден нічого не зможе виконувати.

Доки Я в світі, - Я Світло для світу”.

Промовивши це, Він сплюнув на землю, і з слини грязиво зробив, і очі сліпому помазав грязивом,

і до нього промовив: *„Піди, умийся в ставку Сілоам”* (означає це „Посланий”). Тож пішов той і вмився, - і вернувся видющим...

А сусіди та ті, що бачили перше його, як був він сліпий, говорили: „Чи ж не той це, що сидів та просив?”

Говорили одні, що це він, а інші казали: „Ні, - подібний до нього”. А він відказав: „Це я!”

І питали його: „Як же очі відкрились тобі?”

А той оповідав: „Чоловік, що Його звать Ісусом, грязиво зробив, і очі помазав мені, і до мене сказав: „Піди в Сілоам та й умийся”. Я ж пішов та й умився, - і став бачити”.

І сказали до нього: „Де Він?” Відказав той: „Я не знаю”.

Ведуть тоді до фарисеїв того, що був перше незрячий.

А була то субота, як грязиво Ісус учинив і відкрив йому очі.

І знов запитали його й фарисеї, як видючим він став. А він розповів їм: „Грязиво поклав Він на очі мені, а я вмився – та й бачу”.

Тоді деякі з фарисеїв казали: „Не від Бога Оцей Чоловік, - бо суботу не дотримує”. А інші казали: „Як же чуда такі може грішна людина чинити?” І незгода між ними була.

Тому знову говорить сліпому: „Що ти кажеш про Нього, коли очі відкрив Він тобі?” А той відказав: „Він Пророк!”

Юдеї проте йому не повірили, що незрячим він був і прозрів, аж поки не покликано батьків того прозрілого.

І запитали їх, кажучи: „Чи ваш оце син, про якого ви кажете, ніби родився сліпим? Як же він тепер бачить?”

А батьки його відповіли та сказали: „Ми знаємо, що цей – то наш син, і що він народився сліпим.

Але як тепер бачить, - не знаємо, або хто йому очі відкрив, - ми не відаємо. Поспитайте його, - він дорослий, хай сам скаже про себе”.

Таке говорили батьки його, бо боялись юдеїв: юдеї бо вже були змовились, - як хто за Христа Його визнає, щоб той був відлучений від синагоги.

Ось тому говорили батьки його: „Він дорослий, - його поспитайте”.

І покликали вдруге того чоловіка, що був сліпим, і сказали йому: „Віддай хвалу Богові. Ми знаємо, що грішний Отой Чоловік”.

Але він відповів: „Чи Він грішний – не знаю. Одне тільки знаю, що я був сліпим, а тепер бачу!”...

І спитали його: „Що тобі Він зробив? Як відкрив тобі очі?”

Відповів він до них: „Я вже вам говорив, - та не слухали ви. Що бажаєте знову почути? Може й ви Його учнями хочете стати?”

А вони його вилаяли та й сказали: „То ти Його учень, а ми учні Мойсеєві.

Ми знаємо, що Бог говорив до Мойсея, - звідки ж узявся Оцей, ми не відаємо”.

Відповів чоловік і сказав їм: „То ж воно й дивно, що не знаєте ви, звідки Він, - а Він мені очі відкрив!

Та ми знаємо, що грішників Бог не послухає; хто ж богобійний, і виконує волю Його, - того слухає Він.

Відвіку не чувано, щоб хто очі відкрив був сліпому з народження,

Коли б не від Бога був Цей, Він нічого не міг би чинити”.

Вони відповіли та й сказали йому: „Ти ввесь в гріхах народився, - і чи тобі нас учити?” І геть його вигнали.

Дізнався Ісус, що вони того вигнали геть, і, знайшовши його, запитав: „Чи віруєш ти в Сина Божого?”

Відповів той, говорячи: „Хто ж то, Пане, Такий, щоб я вірував у Нього?”

Промовив до нього Ісус: „І ти бачив Його, і Той, Хто говорить з тобою – то Він!”...

А він відказав: „Я вірую, Господи!” І вклонився Йому.

EPISTLE

The reading is from Acts of the Apostles.

(c. 16, v. 16 - 34)

Now it happened, as we went to prayer, that a certain slave girl possessed with a spirit of divination met us, who brought her masters much profit by fortune-telling.

This girl followed Paul and us, and cried out, saying, "These men are the servants of the Most High God, who proclaim to us the way of salvation."

And this she did for many days. But Paul, greatly annoyed, turned and said to the spirit, "I command you in the name of Jesus Christ to come out of her." And he came out that very hour.

But when her masters saw that their hope of profit was gone, they seized Paul and Silas and dragged them into the marketplace to the authorities.

And they brought them to the magistrates, and said, "These men, being Jews, exceedingly trouble out city;

"and they teach customs which are not lawful for us, being Romans, to receive or observe."

Then the multitude rose up together against them; and the magistrates tore off their clothes and commanded them to be beaten with rods.

And when they had laid many stripes on them, they threw them into prison, commanding the jailer to keep them securely.

Having received such a charge, he put them into the inner prison and fastened their feet in the stocks.

But at midnight Paul and Silas were praying and singing hymns to God, and the prisoners were listening to them.

Suddenly there was a great earthquake, so that the foundations of the prison were shaken; and immediately all the doors were opened and every-one's chains were loosed.

And the keeper of the prison, awakening from sleep and seeing the prison doors open, supposing the prisoners had fled, drew his sword and was about to kill himself.

But Paul called with a loud voice, saying, "Do yourself no harm, for we are all here."

Then he called for a light, ran in, and fell down trembling before Paul and Silas.

And he brought them out and said, "Sirs, what must I do to be saved?"

So they said, "Believe on the Lord Jesus Christ, and you will be saved, you and your household."

Then they spoke the word of the Lord to him and to all who were in his house.

And he took them the same hour of the night and washed their stripes. And immediately he and all his family were baptized.

Now when he had brought them into his house, he set food before them; and he rejoiced, having believed in God with all his household.



GOSPEL

The reading is from the Holy Gospel according to St. John.

(c. 9, v. 1 – 38)

Now as Jesus passed by, He saw a man who was blind from birth.

And His disciples asked Him, saying, “Rabbi, who sinned, this man or his parents, that he was born blind?”

Jesus answered, *“Neither this man nor his parents sinned, but that the works of God should be revealed in him.*

“I must work the works of Him who sent Me while it is day; the night is coming when no one can work. “As long as I am in the world, I am the light of the world.”

When He had said these things, He spat on the ground and made clay with the saliva; and He anointed the eyes of the blind man with the clay.

And He said to him, *“Go, wash in the pool of Siloam”* (which is translated, Sent). So he went and washed, and came back seeing.

Therefore the neighbours and those who previously had seen that he was blind said, “Is not this he who sat and begged?”

Some said, “This is he.” Others said, “He is like him.” He said, “I am he.” Therefore they said to him, “How were your eyes opened?”

He answered and said, “A Man called Jesus made clay and said to me, ‘Go to the pool of Siloam and wash.’ So I went and washed, and I received sight.”

Then they said to him, “Where is He?” He said, “I do not know.”

They brought him who formerly was blind to the Pharisees. Now it was the Sabbath when Jesus made the clay and opened his eyes.

Then the Pharisees also asked him again how he had received his sight. He said to them, “He put clay on my eyes, and I washed, and I see.”

Therefore some of the Pharisees said, “This Man is not from God, because He does not keep the Sabbath.” Other said, “How can a man who is a sinner do such signs?” And there was a division among them.

They said to the blind man again, “What do you say about Him because He opened your eyes?” He said, “He is a prophet.”

But the Jews did not believe concerning him, that he had been blind and received his sight, until they called the parents of him who had received his sight.

And they asked them, saying, "Is this your son, who you say was born blind? How then does he now see?"

His parents answered them and said, "We know that this is our son, and that he was born blind;

'but by what means he now sees we do not know, or who opened his eyes we do not know. He is of age; ask him. He will speak of himself."

His parents said these things because they feared the Jews, for the Jews had agreed already this if anyone confessed that He was Christ, he would be put out of the synagogue.

Therefore his parents said, "He is of age; ask him."

So they again called the man who was blind, and said to him, "Give, God the glory! We know that this Man is a sinner."

He answered and said, "Whether He is a sinner or not I do not know. One thing I know: that thought I was blind, now I see."

Then they said to him again, "What did He do to you? How did He open your eyes?"

He answered them, "I told you already, and you do not listen. Why do you want to hear it again? Do you also want to become His disciples?"

Then they reviled him and said, "You are His disciple, but we are Mosses' disciples.

"We know that God spoke to Mosses; as for this fellow, we do not know where He is from."

The man answered and said to them, "Why, this is a marvellous thing, that you do not know where He is from; yet He has opened my eyes!

"Now we know that God does not hear sinners; but if anyone is a worshipper of God and does His will, He hears him.

"Since the world began it has been unheard of that anyone opened the eyes of one who was born blind.

"If this Man were not from God, He could do nothing."

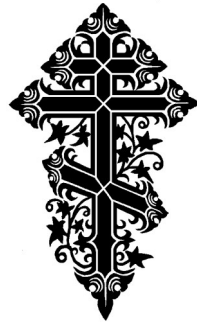
They answered and said to him, "You are completely born in sins, and are you teaching us?" And they cast him out.

Jesus heard that they had cast him out; and when He had found him, He said to him, "*Do you believe in the Son of God?*"

He answered and said, "Who is He, Lord, that I may believe in Him?"

And Jesus said to him, "*You have both seen Him and it is He who is talking with you.*"

Then he said, "Lord, I believe!" And he worshiped Him.



ЧЕРВЕНЬ

- 10 Вознесіння Господнє
- 13 Неділя св. Отців 1-го Собору
- 19 Троїцька Субота
- 20 Зіслання св. Духа
- 21 День Святого Духа
- 27 Неділя Всіх Святих
- 28 *Початок Посту Петрівки*

ЛИПЕНЬ

- 4 Всіх Святих Землі Української
- 7 Різдво св. Івана Хрестителя
- 11 3-тя Неділя по П'ятидесятниці
- 12 Свв. Петра і Павла
- 18 4-та Неділя по П'ятидесятниці
- 24 Св. Ольги
- 25 5-та Неділя по П'ятидесятниці
- 28 св. Рівноап. Володимира

СЕРПЕНЬ

- 1 6-та Неділя по П'ятидесятниці
- 8 7-ма Неділя по П'ятидесятниці

JUNE

- Ascension of Our Lord
- Sunday of the Holy Fathers
- Trinity Saturday
- Descent of the Holy Spirit
- Day of the Holy Spirit
- Sunday of All Saints
- Apostles Fast Begins*

JULY

- All Saints of Ukraine
- Nativity of St. John the Baptist
- 3rd Sunday after Pentecost
- Sts. Peter & Paul
- 4th Sunday after Pentecost
- St. Olha
- 5th Sunday after Pentecost
- St. Volodymyr

AUGUST

- 6th Sunday after Pentecost
- 7th Sunday after Pentecost

Молитва Поминання

Тих, що ненавидять і кривдять нас, прости, Господи Чоловіколюбче. Доброчинцям — добро вчини. Братам і рідним нашим даруй, чого вони просять для спасіння й життя вічного. Хворих відвідай і зцілення їм подай. Керуй тими, що на морі. Подорожуючим будь супутником. Усім православним християнам допомагай у подвизі. Тим, хто служить нам і милує нас, відпущення гріхів даруй. Тих, що заповідали нам, недостойним, молитися за них, помилуй з великої Твоєї милости. Пом'яни, Господи, раніше спочилих отців, матерів, братів і сестер наших і упокой їх там, де сяє світло лица Твого. Пом'яни, Господи, братів наших поневолених і визволи їх від усякого нещастя. Пом'яни, Господи, і тих, що дари приносять і добро чинять у святих Твоїх церквах, дай їм чого вони просять для спасіння, і життя вічне. Пом'яни, Господи, і нас, смиренних, грішних і недостойних рабів Твоїх, і просвіти наш розум світлом розуму Твого, і настанови нас на стежку заповідей Твоїх молитвами пречистої Владичиці нашої Богородиці і Приснодіви Марії, і всіх святих Твоїх, бо Ти благословен єси на віки віків. Амінь.

Prayer of Commemoration

Forgive them that hate us and do us wrong, O Lord; do good unto them that do good unto us. To our brethren and kinsmen grant their requests that are unto salvation and life everlasting. Visit them that be in sickness, and grant them healing. Pilot them that be at sea. Accompany them that journey. Be the ally of Orthodox Christians. Unto them that minister and show mercy unto us, grant forgiveness of sins. Upon them that have enjoined us, the unworthy, to pray for them, have mercy, according to Your great mercy. Remember, O Lord, all our fathers and brethren who are gone to their rest before us, and grant them rest where the light of Your countenance shines. Remember, O Lord, our brethren who are in captivity, and deliver them from every misfortune. Remember, O Lord, them that bring oblations and do good works in Your holy churches, and grant them their requests that are unto salvation and life everlasting. Remember, O Lord, us also, Your humble and sinful and unworthy servants, and enlighten our mind with the light of Your knowledge, and lead us in the path of Your commandments; through the intercessions of Your all-immaculate Mother, our Lady the Theotokos and Ever-virgin Mary, and of all Your Saints, for You are blessed unto all ages of ages. Amen.